

عنوان مقاله:

تحلیل کارایی مصرف انرژی در سیستم های کشت مرسوم و حفاظتی (کم خاکورزی)

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی یافته های نوین در علوم کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

علی بهرامی - استادیار پژوهشی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان کردستان.

خلاصه مقاله:

با توجه به افزایش روز افزون تقاضا برای غذا و تامین امنیت غذایی جمعیت در حال افزایش در جهان، توجه به مصرف انرژی در فرآیند رشد و توسعه بخش کشاورزی از اهمیت ویژه ای برخوردار است. توجه به منابع طبیعی کمیاب و اثر مصرف انرژی های مختلف روی سلامتی انسان و محیط زیست، لزوم بررسی الگوهای مصرف انرژی را در بخش کشاورزی حیاتی ساخته است. در این پژوهش، کارایی مصرف انرژی در بخش کشاورزی در مورد محصول گندم آبی در استان همدان مورد بررسی قرار گرفته است منظور از کارایی انرژی در این تحقیق، شاخصی است کمی حاصل از نسبت انرژیهای خروجی ناشی از تولید محصول در واحد سطح (یک هکتار) به ورودی های انرژی ناشی از فعالیتهای زراعی و مصرف نهاده ها (کود، سم و سوخت). نتایج نشان داد که انرژی حاصل از مصرف گازوییل در هر دو سیستم زراعی با بیش از 45 درصد به عنوان عمده ترین سوخت فسیلی مورد استفاده توسط کشاورزان در تولید گندم آبی در رتبه اول و کودازته با 32/33 درصد انرژی در رتبه دوم قرار دارد. متوسط کارایی انرژی در سیستم زراعی مرسوم (رایج) برابر با 3/3 و در سیستم حفاظتی برابر با 3/2 می باشد. نتیجه گیری شد که اعمال تغییرات در سیستم های زراعی مرسوم به حفاظتی، امکان کاهش مصرف انرژی و در نتیجه کاهش اثرات زیست محیطی تا حدودی به همراه داشته است. بدیهی است با گسترش روش های بدون خاک ورزی (Zero Tillage) می توان این رکورد را به نحوی مطلوب گسترش داد و گام مهمی در جهت دستیابی به کشاورزی پایدار را فراهم ساخت.

کلمات کلیدی:

انرژی، کارایی انرژی، مصرف سوخت، اثرات زیست محیطی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/780223>

